

Brieven 'Dikke Freddy'

Verwerking brieven Dikke Freddy

Enkele richtvragen:

- Wat is je eerste reactie na het lezen van de brieven?
- Welk beeld had je voor het lezen van deze brieven over armoede? Is dit beeld veranderd? In welke zin?
- Welke belangrijke informatie kan je uit de brieven van Freddy halen?
- Veronderstel dat je een journalist bent die dikke Freddy gaat interviewen. Stel vijf interessante vragen op die jij graag zou stellen?

Brief 1

Aan Patrick Janssens, burgemeester van Antwerpen, Hoboken, Berendrecht en omstreken.

Geachte heer,

Ik wil u met deze laten weten dat ik vanmorgen heb besloten om voor de rest van mijn dagen een mens zonder papieren te worden.

Het is allemaal begonnen met een convocatie die mij ten huize werd bezorgd en waarin ik werd opgeroepen om mij te melden bij uw bevolkingsdienst vanwege mijn aanvraag voor een nieuwe identiteitskaart.

Mijnheer de burgemeester, er is van mijnentwege nooit ofte nimmer een aanvraag voor een nieuwe identiteitskaart uitgegaan! Het is hogerop dat er werd beslist om de mensen een nieuwe identiteitskaart in de maag te splitsen omdat men hogerop vindt dat identiteitskaarten in een computer gestoken moeten kunnen worden. Omdat men hogerop in de slag zit met de fabrikanten van computers en aanverwanten. Punt.

Enfin, ik werd geconvoceerd om mij te melden bij uw bevolkingsdienst in het bezit zijnde van volgende artefacten: ten eerste mijn convocatie, ten tweede een nieuwe pasfoto, ten derde de som van 15 euro, en ten vierde mijn huidige identiteitskaart.

Alleen het punt ten eerste was geen probleem. Het bijeenbrengen van de rest had meer iets van Spel zonder grenzen.

Na veel trammelant heeft Madonna van Klein Dréke met haar gsm een pasfoto van mij getrokken die ze daarna is gaan afprinten in de gazettenwinkel en waar ik 9 euro voor heb moeten betalen, zijnde de kosten voor het portret alsmede de aanschaf van de dvd Young Dirty Chicken III die Klein Dréke nodig had om zijn collectie te vervolmaken en die ik hem verschuldigd was vanwege het fotografenwerk van zijn Madonna.

Ik heb Jaak-de-Botsauto moeten trakteren om bij hem een lening te kunnen aangaan om het fotogeld op tafel te kunnen leggen en om aan de 15 euro te geraken waarmee ik mij op de bevolkingsdienst moest melden. Een mens zoals ik, die moet rondkomen met een leefloon dat kleiner is dan een bestaansminimum, heeft nu eenmaal niet de sommen voorhanden voor dergelijke onverwachte folliëën.

Tenslotte heb ik urenlang moeten onderhandelen bij de Moldaviër die boven mij woont om mijn eigen huidige identiteitskaart voor enkele uren te mogen lenen ten einde deze te tonen op de bevolkingsdienst. De Moldaviër in kwestie heeft

maanden geleden mijn huidige identiteitskaart in beslag genomen vanwege een uitstaande schuld die ik bij hem zou hebben maar waarvan voorlopig nog niet echt bewezen is dat hij recht heeft op het bedrag dat hij eist. Het probleem met de meeste Moldaviërs is dat ze niet altijd rekening houden met bewijsmateriaal en met de hier geldende rechtsregels.

Ik heb mij dan naar uw bevolkingsdienst begeven alwaar ik twee uren heb moeten wachten vooraleer mijn beurt gekomen was. Ik was op dat moment op van de zenuwen want van het roken van een sigaret is in uw bevolkingsdienst geen sprake.

Toch heb ik moedig en vriendelijk goeiendag gezegd toen ik uiteindelijk bij het loket arriveerde. Maar aan de andere kant van het loket was van vriendelijkheid geen sprake. Mijn papieren werden aangenomen alsof ze drager waren van de vogelgriep. En dan werd gesteld dat de pasfoto die Madonna van Klein Dréke van mij gemaakt had en waar ik nochtans uitzonderlijk goed en herkenbaar opsta niet geschikt was vanwege niet overeenkomstig met de wettelijke voorschriften. Het formaat was niet juist (uw bediende weigerde de kleine moeite te doen om haar schaar te gebruiken om het formaat juist te maken) en de achtergrond was niet van het wettelijke wit. En dat terwijl wij zoveel moeite hadden gedaan om de klok van De Nieuwe Nachtegael, die al jaren op half zeven staat, als kunstzinnige achtergrond mee in beeld te brengen.

Van het een is het ander gekomen en ik ben in die mate over mijn toeren geraakt dat ik de convocatiebrieven én de 15 euro die ik in mijn handen had, heb kapotgescheurd. Omdat ik per ongeluk ook op de muis van uw bediende heb geslagen, kan zij zogezegd haar computer niet meer gebruiken en dreig ik er nog een rekening bovenop te krijgen.

Toch heb ik kalm de bevolkingsdienst verlaten. Ik heb bij het buitengaan mijn huidige identiteitskaart aan een grote zwarte neger gegeven die de kaart lachend in ontvangst heeft genomen. En ik heb besloten om voor de rest van mijn dagen een mens zonder papieren te worden.

Ik zal mij, hoewel het tegen mijn gedacht is, voortaan voor hulp tot kardinaal Danneels richten want volgens Jaak-de-Botsauto steunt die de mensen zonder papieren.

Met hoogachting,

Fr. De Meester,
Ten stadhuize gekend als Dikke Freddy.

Brief 2

Aan de heer Benoit Ducarme, rechter.

Geachte heer,

U hebt een van uw deurwaarders, met name de heer Quaadvlieghe R., uitgestuurd waardoor ik voor de zoveelste keer in mijn leven van de kant in de sloot dreig te belanden. De heer Quaadvlieghe R. is hier gisteren met zijn donkergrijze Mercedes aangekomen en heeft dan heel de straat buiten geclaxonneerd.

Mijn eerste gedachte was dat hij een begrafenisondernemer was vanwege zijn donkergrijs kostuum en zijn donkergrijze Mercedes stationwagen.

Maar dat was dan weer in tegenspraak met zijn claxonneren want ik denk dat begrafenisondernemers zelden claxonneren. Bovendien hebben de stadhuiswoorden en de dreigementen van uw zendeling mij al vlug duidelijk gemaakt dat ik met een deurwaarder van doen had.

Eerst was de heer Quaadvlieghe R. kwaad omdat ik niet had open gedaan nadat hij naar zijn zeggen verschrikkelijk lang had staan bellen aan mijn deur. Maar toen ik hem had verteld dat mijn bel niet werkt omdat de heren van Electrabel mij al van voor de winter op 6 ampère hebben gezet omdat ik niet wil betalen voor het verbruik van de Albanees die boven woont, heeft hij toch even gezwegen. Waarschijnlijk zag hij zijn winst als sneeuw voor de zon wegsmelten.

Maar vervolgens is hij terug beginnen spreken en heeft hij mij gezegd dat hij mij van uwentwege moest komen betekenen. Waarop ik hem gezegd heb dat ik wat dan ook weiger te tekenen. Er is dan een redelijke discussie ontstaan tussen mijzelf en de heer Quaadvlieghe R. maar ondanks de grove smaad en eerroof van de kant van de heer Quaadvlieghe R. heb ik mij niet laten overhalen om uw betekening te tekenen. Ik teken met name niks meer dat ik niet begrijp.

Ik ben op 6 ampère gezet omdat ik als goede buurtbewoner een papier heb getekend in naam van de Albanees die boven woont. Ik word belaagd door de Citi-Bank, de ECI-boekenclub, de uitgevers van de Aurora-kaart, Telenet en Proximus omdat ik bescheiden zou hebben getekend waarvan ik de gevolgen niet in hun volle omvang kon inschatten. Zowel mijn schuldbemiddelaar (de heer Valgaeren) als mijn trajectbegeleidster (Hilde Vercauteren) hebben mij verboden om mijn handtekening nog te plaatsen indien een document woorden bevat die ik niet begrijp.

Dat is dan ook de reden van mijn schrijven. Ik kan uw papieren pas tekenen als ik ze in hun volle omvang begrijp. Kunt u mij dus laten weten wat de volgende woorden betekenen: betekenen (in de betekenis van uw brief), verstek (indien het niet gaat om hout zagen), litigieus, comparanten, expireren, desiderata en obligatoir.

Ik kan er in uw schrijven ook absoluut niet aan uit wie de eiser is en wie de verweerder. Ik begrijp alleen dat ik de klos ben en dat ik een bedrag in euro's dien te betalen dat in Belgische Franken amper uit te rekenen valt. Ik kan u nu al laten weten dat ik dat bedrag niet zal betalen omdat ik het niet kan betalen.

Ik zou u ook nog willen vragen of u de laatste bladzijde van uw papieren nog eens onder uw kopieermachine zoudt willen leggen en vervolgens die bladzijde aan mij te bezorgen want tijdens de woordenwisseling die ik had met de heer Quaadvlieghe R. is het onderste gedeelte van die bladzijde ongelukkiglijk in zijn handen achtergebleven. Ik denk niet dat er op dat stuk nog veel woorden stonden maar een mens weet nooit.

Misschien kunt u mij ook duidelijk maken over welk geval uw schrijven gaat. Ik heb er mijn kop al over gebroken maar ik kan mij geen toestand herinneren waarin ik

betrokken ben en waarvoor het gerecht in actie zou moeten komen. Of het zou misschien moeten gaan over die doos met autoradio's die ik een tijd voor een onbekende klant uit café De Nieuwe Nachtegael heb bewaard.

Als het inderdaad over die zaak zou gaan, dan wil ik u toch vertellen dat ik daar absoluut geen uitstaans mee heb. Bovendien zou ik denken dat die kwestie verjaard is.

Hoewel ik Hoogachtend verblijf, ga ik deze brief niet ondertekenen. Mijn wantrouwen tegen mijn eigen handtekening is te groot geworden. Een ezel loopt geen twee keer tegen dezelfde steen.

Brief 3

Aan de eigenares van de firma Lady Vanessa.

Mevrouw,

Ik heb vanmorgen de brief ontvangen die u mij hebt toegestuurd in antwoord op mijn eerder verstuurde aangetekende zending aan uw adres.

U blijft volharden in uw onrechtmatig standpunt om mij niet uit te betalen voor de prestaties die ik geleverd heb in opdracht van uw damesmodezaak.

Ik, van mijn kant, blijf bij mijn rechtmatige stelling dat ik de mij toevertrouwde opdracht naar goed vermogen en volgens de regels van de kunst ten uitvoer heb gebracht.

U kan tenslotte niet ontkennen dat ik gedurende drie opeenvolgende dagen, verkleed als kerstman, voor uw winkeldeur heb postgevat.

U kan mij evenmin onvriendelijkheid jegens uw klandizie ten laste leggen.

U beweerde bij het einde van de derde dag dat ik niet langer als kerstman in aanmerking kon komen omdat mijn schoeisel niet in overeenstemming zou geweest zijn met het ambt van kerstman.

U beweerde dat mijn uit de hand gelopen zwaarlijvigheid en mijn kortademigheid bijkomende onaanvaardbare factoren zijn.

U zoekt spijkers waar ze niet te vinden zijn.

Ook de eerste en de tweede dag van mijn kerstmanschap droeg ik hetzelfde schoeisel van Adidaskwaliteit en toen bleek dat geen bezwaar te zijn. Ik bezit ten andere geen ander schoeisel.

En met betrekking tot mijn zwaarlijvigheid en kortademigheid duld ik geen racisme.

U beweerde dat ik de emmer heb doen overlopen toen ik, bij wijze van vermakelijkheid, mijn valse tanden uit mijn mond heb genomen op het moment dat een dame vergezeld van een paar opgroeiende kinderen uw winkel wilde betreden.

Ik zou die kinderen schrik hebben aangejaagd en het kerstmanschap in het belachelijke hebben getrokken.

Ik kan u meedelen dat verschillende kinderen uit mijn kennissenkring mij geregeld vragen om mijn valse tanden uit mijn mond te nemen. Zij vinden dat een kolossale attractie en ook hun ouders kunnen er smakelijk om lachen.

U kan het mij niet ten kwade duiden dat uw klandizie bestaat uit mensen die geen humor weten te waarderen en bij wie de emmer overloopt nog voor hij halfvol is.

Vermits u blijft weigeren om mij te vergoeden voor de geleverde diensten eigen ik mij, na samenspraak met verschillende raadgevers, het recht toe om de mij ter beschikking gestelde werkkledij als mijn eigendom te beschouwen.

U kan gerust beweren dat u wordt lastig gevallen door een verhuurfirma; ik heb daar geen affaires mee.

Ik beschouw de debatten bij deze als gesloten en ben zelfs zo vergevingsgezind om u prettige eindejaarsfeesten toe te wensen.

Met Hoogachting,

Freddy De Meester

Brief 4

Aan het bestuur van De Koopjeskrant.

Geachte,

Gelieve het volgend artikel in uw blad te willen opnemen.

Proper en ordentelijk kerstmankostuum (ruimere mansmaat in rode glansstof) te koop of te huur. Valse baard en witte handschoenen inbegrepen. Prijs overeen te komen. Het geheel is te bezichtigen en te bekomen bij navraag in café De Nieuwe Nachtegael, Sint Jansplein te Antwerpen.

Met vriendelijke dank,

Freddy De Meester.

Brief 5

Aan de mannen die de CAW's hebben uitgevonden.

Mijne heren,

Ik wil met deze een klacht indienen tegen de dwaze klachtenregeling die gij hebt opgezet in uw agentschappen.

Mijn geval zit als volgt ineen. Ik ben ten onrechte geschrapt van de lijst van personen die gemachtigd zijn om een leefloon te trekken, dit ten gevolge van kwade wil van Sven De Caluwé, mijn sociaal maatschappelijk assistent van het OCMW, tevens van hogerhand benoemd tot mijn trajectbegeleider.

Ik moest mij met name vorige donderdag om 10u15 in de voormiddag melden in zijn bureau. Dit melden is een wekelijkse gewoonte. Het komt erop neer dat ik mij moet laten zien en niet meer dan dat. Een mens zou dit soort van zagezegde afspraken eigenlijk ook kunnen klasseren als treiterijen, stalkerijen, of coejonnades. Het is maar hoe ge het bekijkt.

Ik zat vorige donderdag stipt op tijd op tram 11 ten einde mij bij Sven De Caluwé te gaan presenteren. Maar tram 11 is helaas tot volledige en langdurige stilstand gekomen omdat een dubbel geparkeerde BMW het tramspoor blokkeerde. Een geblondeerde madame had niet anders gekund dan haar BMW dubbel te parkeren omdat ze anders niet bij haar bloemist kon geraken. Ik ben dientengevolge pas om 10u35 bij Sven De Caluwé op het appèl verschenen en ik werd niet meer toegelaten tot zijn kantoor omdat hij met een carré confiture en een tas koffie zat te redekavelen met Hilde De Smijter die vroeger nog mijn sociaal maatschappelijk assistente van de christelijke ziekenkas is geweest.

Het gevolg is dat ik vanmorgen heb vernomen dat ik geschrapt ben van de lijst van personen die gemachtigd zijn om een leefloon te trekken, zagezegd omdat ik mijn maatschappelijke integratie tegenwerk. U ziet dat mijn trajectbegeleider goed zijn best doet.

Ik dacht mij bijgevolg te wenden tot de vrije markt en ik heb mij naar het nabijgelegen CAW begeven. Daar werd het mij gewoontegetrouw niet toegelaten een gesprek te hebben met Marleen Vandevenne die mijn geval tot op de bodem kent en die mij ongetwijfeld had willen bijstaan. Ik werd echter gedwongen om mijn uitleg te verrichten aan het zogenaamde onthaaloket. Dit onthaaloket werd bemand door een kerel met een ring door zijn wenkbrauw (en dan zou ik mijn traject moeten laten begeleiden!).

Ik heb mij aangemeld met de mededeling: 'Ik wil een klacht neerleggen.'

Het gevolg was dat het personage met de ring door de wenkbrauw een kolossaal lange uitleg is begonnen over de nieuwe klachtenregeling van de CAW's. Hij heeft een lichtblauw formulier uit zijn schuif getrokken waarop op de voorzijde kinderachtig getekende ventjes staan afgebeeld en hij is, wijzend met zijn bic, aan een lang verhaal begonnen, dat erop neer kwam dat ik alleen klacht kan neerleggen door dat papier in te vullen.

Hij wilde weten of ik in het bezit ben van een vertrouwenspersoon. Ik heb hem gezegd dat Marleen Vandevenne mijn vertrouwenspersoon is maar dat was geen reden om met haar in gesprek te kunnen komen.

Ik had het gevoel dat de manspersoon in kwestie eindeloos bleef doorzeveren over zijn belachelijk klachtenformulier om toch maar niet tot de kern van de zaak, met name mijn klacht tegen Sven De Caluwé van het OCMW te moeten komen. (Ik heb achteraf nog gedacht dat die twee elkaar allicht kennen.) Ik ben na een tijd, met

medeneming van het klachtenformulier, radeloos en onverrichter zake vertrokken. Ik ben thuis tot de bevinding gekomen dat heel dat klachtenformulier een serieuze slag in het water is. Ik heb lang naar de belachelijke figuren op de voorkant gekeken. Ze zeggen me absoluut niets. Voor de rest versta ik van heel het borderel geen sikkepit. Het gaat van onbegrijpelijk Vlaams over in het Frans en vervolgens in diverse andere talen. Sommige stukken zijn zelfs in het Chinees. Bovendien zijn de letters zo klein gedrukt dat ik twee brillen over elkaar heb moeten opzetten om ze te kunnen lezen. Volgens mij dient heel dat klachtenformulier alleen om klachten in de doofpot te steken.

Ik wil met deze dan ook officieel klacht indienen tegen uw dwaze klachtenregeling en tegen het schrappen van mijn naam van de lijst van personen die gemachtigd zijn om een leefloon te trekken.

Ik heb het gevoel dat ook deze klacht mij niet vooruit gaat helpen. Ge gaat met mijn klacht waarschijnlijk weer zitten lachen, gelijk gewoonlijk. Maar indien nodig zal ik het niet nalaten om ook de koning aan te schrijven.

Met hoogachting,

Freddy De Meester

Brief 6

Aan de eigenaren van de christelijke ziekenkas.

Mijne heren,

Gelieve mij per kerende te laten weten welke formaliteiten ik dien te vervullen ten einde te kunnen overstappen naar een andere mutualiteit. Ik zie mij genoodzaakt deze drastische stap te zetten nadat ik diverse calamiteiten heb meegemaakt die mijns inziens niet op rechtmatige wijze door uw dienstverlening gedekt werden. Ten einde de ernst van de situatie duidelijk te maken wil ik hiernavolgend graag mijn problematiek uit de doeken doen.

1°: U weigert te betalen voor het attest dat ik u stuurde en waarop zwart op wit bewezen werd dat ik genoodzaakt werd meerdere tanden te laten trekken. U meldt mij doodgemoedereerd dat ik niet kan trekken voor het laten trekken van mijn tanden omdat ik veronachtzaamd zou hebben om mij te onderwerpen aan wat u noemt: preventieve tandverzorging.

Welnu, ik vind het volslagen tegennatuurlijk een tandartskabinet te bezoeken zonder te vergaan van de tandpijn. Dergelijke bezoeken zouden in mijn mond alleen slapende honden wakker maken. Bovendien heb ik als leefloontrekker het geld niet om het te vergooien aan wat u noemt: preventieve tandverzorging. De kwestie is andermaal dat wie geld heeft zich preventief kan indekken en dat we geen geld heeft zonder tanden in de kou kan gaan staan.

2°: U weigert mij een graad van invaliditeit te bezorgen ondanks het feit dat ik lijd aan een dubbele liesbreuk, kolossaal veel water in de voeten, jeukend eczeem, een te veel aan suiker en cholesterol, een te kort aan ijzer en adem, en een aanslag van kalk en bezinksel in de bloedvaten. U noemt mijn ziektes simpelweg ongemakken en u beweert dat ze mits een uitgekiend dieet en andere leefgewoonten te genezen zijn. Ik gebruik al jaren geen ontbijt en dan zou u daar nog een dieet bovenop willen gooien. En met mijn leefgewoonten hebt u mijns inziens, als ziekenkas, geen uitstaans.

Ik zou u lichtere gevallen kunnen melden die wel een graad van invaliditeit hebben gekregen. Mij lijkt dat het hebben van een lange arm de belangrijkste handicap is die men nodig heeft om een graad van invaliditeit te bekomen.

3°: U weigert te betalen voor de dertig margarinedeksels die ik u per postpakket heb laten geworden. U stelt dat uw ziekenkas, in tegenstelling tot andere ziekenkassen, niet tussenkomt in het terugbetalen van margarinedeksels. Bovendien beweert u boudweg dat mijn margarine, ook in het geval ik ze bij een andere ziekenkas zou aanbieden, van het verkeerde merk zou zijn. U stelt daarbij dat mijn margarine niet van invloed zou zijn op mijn cholesterol.

Ik heb de daad bij het woord gevoegd en ik heb in mijn Aldiwinkel navraag gedaan naar het door u vernoemde margarinemerk en het is daar onbekend. Kelly, die in mijn Aldiwinkel de kassa doet, zegt dat het door u vernoemde merk slechts verkrijgbaar is in winkels van duur allooi en dat er bovendien te redetwisten valt over de smaak van de margarine in kwestie. In verband met de cholesterolkwestie zegt Kelly, en zij kan het weten want zij zit daar toch al vier jaar achter de kassa, dat alleen goeie boter slecht is voor de cholesterol.

Het is andermaal van hetzelfde laken een broek: wie geld heeft kan de juiste

margarine kopen en daarvoor restitutie krijgen en wie geen geld heeft betaalt de volle pot voor welke margarine dan ook.

U zal begrijpen dat ik met bovenstaande discriminaties niet kan leven. En dus wens ik ten spoedigste van mutualiteit te veranderen.

Indien u mij alsnog een graad van invaliditeit zou willen toekennen, ben ik eventueel nog bereid om op mijn besluit terug te komen. Een bijkomende toegeving met betrekking tot het terugbetalen van mijn margarinedeksels zou mij in dat geval helemaal over de brug kunnen halen. Een toegeving met betrekking tot een andere regeling voor het trekken van tanden zou in mijn geval te laat komen want ondertussen zijn al mijn tanden getrokken.

In afwachting van uw antwoord verblijf ik met de meeste hoogachting,

Freddy De Meester.

Brief 7

Aan de firma Esso Belgium.

Mijne Heren,

Ik kom u te schrijven naar aanleiding van de recommandé die u mij via Swa-de-facteur hebt laten bezorgen ten einde mij te overhalen tot het voldoen van de factuur met het nummer 2005-143-891 voor de levering van 2000 liter stookolie ten huize.

Ik kan u slechts medelen dat u zich voor genoegdoening met betrekking tot voormelde factuur zal moeten wenden tot café De Nieuwe Nachtegael, u welbekend, want het etablissement behoort al jaren tot uw vaste klandizie. De stookolie desbetreffend werd officieel in De Nieuwe Nachtegael geleverd en niet op het adres van ondergetekende waar tenandere niet geleverd zou kunnen worden omdat er simpelweg geen mazouttank aanwezig is. Bovendien zijn diverse getuigen bereid om de levering in De Nieuwe Nachtegael te bevestigen. Uw camionneur heeft trouwens zowel tijdens als na de levering nog gedanst met Wendy van Lepe Ronny op de tonen van eerst 'Zij gelooft in mij', en van vervolgens 'Waar een hart is, is een weg'. Ik wil u langs deze weg meteen ook laten weten dat u voor een volgende levering allicht beter een andere chauffeur stuurt. Niet dat deze niet voldeed, maar omdat er, gezien uw recommandé, in De Nieuwe Nachtegael nogal veel over de vorige levering gesproken wordt, is Lepe Ronny ervan overtuigd dat er andere zaken in het spel zijn dan alleen een verkeerdelijk opgestelde factuur. En Lepe Ronny is geen gemakkelijke mens, dat is algemeen geweten. En calamiteiten kunnen beter voorkomen worden.

Maar terzake. Het feit dat mijn persoonlijke naam op uw factuur prijkt is slechts een gevolg van een onverkwikkelijk misverstand dat ik met dit schrijven zal komen recht te zetten.

Het klopt dat ik gevraagd heb om mijn naam eenmalig op de factuur in kwestie te laten inschrijven. Ik wilde namelijk in het bezit komen van een bescheid dat mij in staat zou stellen om een zogenaamde stookoliepremie van de nationale regering te bekomen. Ik vind het met name oneerlijk dat een zogenaamde arme mens die stookt met stookolie een premie krijgt, en dat een arme mens die niet stookt omdat hij zelfs geen verroeste nagel heeft om zijn gat te krabben geen premie krijgt.

Ik ben ervan overtuigd dat die stookoliepremies absoluut niet worden uitgereikt om de arme mens te steunen. (Om de arme mens te steunen moet men simpelweg het leefloon verhogen tot boven het bestaansminimum.) U zult het niet graag horen, maar die stookoliepremies dienen enkel en alleen om de winkel van het groot kapitaal draaiende te houden. En dat allemaal omdat de president van Amerika zich lelijk heeft mispakt toen hij dacht dat hij dat spel in Irak zonder slag of stoot kon overnemen.

Het bewijs dat die stookoliepremies niet dienen om de arme mens te steunen werd geleverd toen ik mij, in het bezit van een realistische factuur, bij mijn OCMW-bureau heb aangemeld. Ik werd er, zoals gewoonlijk, direct van de kast naar de muur gestuurd en vervolgens werd ik vierkant uitgelachen.

Eerst werd gesteld dat die stookoliepremies alleen toegankelijk zouden zijn voor gezinnen en dat een alleenstaande zoals ik niet in aanmerking komt om gezin te zijn. Dan kwam er een slimme op de proppen met een papier waarop stond dat facturen die voor stookoliepremies in aanmerking komen ten hoogste over 1500

liter mogen gaan. Vervolgens was het probleem dat ik geen bewijs van betaling van de desbetreffende factuur kon voorleggen. (Hoe kunt ge betalen als ge geen geld krijgt?) En tenslotte vond men het nodig om mijn persoonlijke schuldbemiddelaar erbij te halen die ter plaatse koudweg kwam verklaren dat ik vals speelde want dat hij vorig jaar nog een gasradiator voor mij had bemiddeld. (En ik die dacht dat een schuldbemiddelaar er is om zijn klant bij te staan...) Uiteindelijk kwamen er zelfs ernstige dreigementen om mijn leefloon in te trekken.

Ik heb toen de vergissing begaan om, in volle teleurstelling, uw factuur met het nummer 2005-143-891 te verscheuren en ze voor de voeten van mijn schuldbemiddelaar te werpen. Bijgevolg is het document niet ter bestemming gekomen bij De Nieuwe Nachtegael waar men ongetwijfeld tot onverwijldde betaling zou zijn overgegaan. Ten gevolge van dit alles heeft Swa-de-facteur mij dan gisteren uw recommandé bezorgd.

Ik ben er dadelijk mee naar mijn schuldbemiddelaar getrokken maar die weigert mij in deze bij te staan. Dientengevolge kom ik u nu zelf te schrijven ten einde mijzelf van alle schuld ten overstaan van uw firma te vrijwaren.

Ik hoop dat de zaak met deze van de baan is en ik verblijf met Hoogachting,

Freddy De Meester

Brief 8

Aan Mevrouw Vervotte, minister van wachtlijsten.

Geachte Mevrouw,

Ik heb al vele van uw voorgangers versleten. Ik schreef al brieven met betrekking tot het verbeteren van mijn maatschappelijke omstandigheden toen u nog als monter meisje verstoppertje speelde op de speelplaats van uw school. Ik kan u dubbels tonen van brieven van mijn hand aan de mevrouwen De Meester en Vogels. Ik schreef de heren Gabriëls, Martens, Geysels en onnoemelijk vele anderen. En hoewel de meeste onder hen zijn weggedeemsterd in een rijkelijk brugpensioen zijn mijn maatschappelijke omstandigheden nog steeds niet wat ze moeten zijn.

Ik heb pas ontdekt (bij het oplichten van een dossierkaft toen de maatschappelijk sociaal assistente van de ziekenkas even een tas lauwe koffie voor mij was gaan halen) dat ik een meervoudig gekwetste persoonlijkheid ben. Ik denk dat daar veel waarheid inzit want ik zou u, alleen al op mijn bovenlijf, meerdere littekens kunnen tonen en door mijn nogal breed postuur word ik op vele plaatsen inderdaad als een persoonlijkheid aanzien.

Toch ligt de kern van mijn dossier op andere terreinen. Ik word momenteel geassisteerd door twee maatschappelijk sociaal assistenten van twee verschillende ziekenkassen, door twee (niet echt kundige) schuldbemiddelaars en één trajectbegeleider (die zelf al lang in ziekenkas is). Vermits u, naar ik verneem, ook hebt doorgeleerd voor maatschappelijk sociaal assistente zult u meteen begrijpen dat mijn dossier niet met een vingerknip geregulariseerd kan worden.

Ik heb via het gesproken dagblad vernomen dat u er werk van gaat maken om diverse wachtlijsten van diverse instellingen in te korten. Mij lijkt dat hoegenaamd geen slechte gedachte. Ondergetekende staat bijvoorbeeld al jaren ingeschreven op wachtlijsten van alle bekende en minder bekende maatschappijen voor sociale woningen. En ondanks mijn grote anciënniteit staan er nog altijd indrukwekkend veel wachtenden voor mij. Ik heb trouwens de indruk dat er momenteel meer wachtenden voor mij staan dan toen ik mij zoveel jaren geleden inschreef.

In dit verschijnsel ligt mijns inziens een eerste mogelijkheid om voor eens en voor goed komaf te maken met de lange wachtlijsten. Mijn raad is simpel. Schrap de voorkruipers! De lijst met wachtenden voor mij wordt altijd langer omdat er wordt voorgekropen dat het geen naam heeft. Het zou dan zagezegd gaan om mensen met dringendere problemen dan de mijne. Laat me niet lachen. Wanneer al wie betrapt wordt op voorkruipen voorgoed van de wachtlijsten wordt geschrapt, zullen de wachtlijsten al vlug meer dan gehalveerd zijn.

(Ik kwam op deze lichtende gedachte toen ik Witte Frieda, die bij Bakkerij Willemsen werkt, na haar uren in café De Nieuwe Nachtegael het volgende hoorde zeggen: 'Er zijn klanten die kwaad op mij worden als er wordt voorgekropen maar als ik de voorkruipers niet meer zou bedienen, bleef ik met de helft van mijn pistolets zitten.')

Uit uw spreken tijdens het gesproken dagblad heb ik ook begrepen dat het inkorten van de diverse wachtlijsten vertraging oploopt omdat er een tekort zou zijn aan financiële middelen. Ook hiervoor heb ik een sluitende oplossing. Schrap in alle OCMW's en CAW's de intekers en hun anders genoemde soortgenoten.

Ik weet niet wie dat gedoe heeft uitgevonden maar een mens met problemen geraakt tegenwoordig niet meer aan hulp zonder eerst langs een leger

intekers en aanverwanten te passeren. En elke keer moet een mens zijn geval en zijn miserie helemaal opnieuw tot op de bodem uit de doeken doen. Bij mij werkt dat zodanig op mijn systeem dat ik, wanneer ik dan na veel vijven en zessen en nog meer intekers uiteindelijk bij de sociaal maatschappelijk werker terecht kom die mij misschien eventueel zou kunnen helpen, helemaal burn out ben en niet meer in staat om mijn probleem in kalmte onder woorden te brengen.

Schaf ze dus af, die intekers en hun anders genoemde soortgenoten en er zullen met de slag pakken financiële middelen vrijkomen die u dan kan aanwenden om wachtlijsten in te korten.

Doe wat in dit schrijven staat en we gaan er alletwee op vooruit.

Met hoogachting,

Fr. De Meester.